

IVÁN PÉTER ISTVÁN

A Bogi lány

*Bogi máris igazi hölgy. Ő biztos
nem ránt le, ken össze, rág meg, tép szét
mindent, nem érez mély vonzalmat piszkos
cipők iránt. Illata jó. Szép kék*

*ruháján semmi folt, míg a tieden
száz meg száz. Derűs könnyel kezel
mindenkit, ha családtag, ha idegen.
Tőle tanuld, milyen egy Mademoiselle!*

*Bár szerinte nem vagy más, mint kese hűhűögy,
kompótszagú mucsaji naccsasszony,
de túl butus vagy, hogy ez aggasszon.*

*S mert lénye fényére sincs válaszod,
csendesen vonalkódját nyálazod:
ha leszakad a feje, meg ne lepődj.*

Negyven körül

*Engem kánon, gőg vagy egó rég nem gátol,
sem Babits fülembé szuszogó szelleme.
Száz szonettet írok pisis pelenkáról –
bár ez máris hiba. Nyolcszázat kellene.*

*Sorakozó, mind, kik vagytok már, negyvenen!
Életmű? Álmatag, tejszagú hadsereg.
Ahonnan jöttetek, különb is megterem,
előre, szájhősök, vagányok, pancserek!*

*Tar kortársaknak rőt tangák a kegytárgyak,
gatyájukat tépi villanyos szerelem.
Undorral ciccegnék, mielőtt megrágnak:*

*„– Nem is való lamúr az ilyen flegmának!”
Most is itt pizsmogok, almádat reszelem,
és szuszogásodból sosem lesz elegendem.*

Zombik dicsérete

– Húsz éve – mesélik idősebb vakok –
mindenkinek volt ránk néhány szava.
Gyerekekkel jöttünk? Fél Pest óbégatott,
nemegyszer zord közeg kísért haza.

Holnap reggel bölcsi. Te meg én, ketten.
Éjszaka már aludni sem tudok,
mert átviszlek bármelyik útkereszten,
csak ne fontoskodjon a sok tulok.

És – semmi. Pár vérszegény „Segíthetek?”,
némán jár-ke a legtöbb árnyalak.
Persze: minden lélek félholt vagy beteg,

ember s ember közt nőnek a falak.
De zombikat boldogan kerülgetek,
ha ez kell, hogy békén hordhassalak.

Első tudásod

Az utcán puffog az Újév. Esztelen
a robaj. Te csöndben szunyókálva
hajózol át egy újabb Szilveszteren.

Első tudásod: éji sötétben
ujjunkkal szánkban aludni való,
alig moccanva, gömbölyűn, tétlen,
mint kék pléddel letakart hintaló.

A második: ha álmunk megtagadod,
egyhamar sápatag, pufók árva
leszel. Vagy zombi minden családtagod.

Hálánk jeléül nappali fényben
megállás nélkül utánad mászunk.
Szép lenne hinni bölcs egyezségben.
De igazából nincs választásunk.